

Błogosławieni

Błogosławiony ks. Józef Jankowski, pallotyn

Błogosławiony ks. Józef Jankowski, pallotyn, urodził się 17 listopada 1910 r. w miejscowości Czyczkowy k. Brus, na Pomorzu. Szkołę średnią ukończył w "Collegium Marianum" w Wadowicach, na Kopcu. Ks. Józef Jankowski studia filozoficzno-teologiczne odbył w pallotyńskim Wyższym Seminarium Duchownym w Ołtarzewie. Święcenia kapłańskie otrzymał dnia 2 sierpnia 1936 r. Jako kapłan i pallotyn, z głębokim zaangażowaniem wykonywał swoje zwyczajne obowiązki duszpasterskie. Pełnił funkcję prefekta szkół w Ołtarzewie i okolicy, był opiekunem Krucjaty Eucharystycznej i postulantom, duszpasterzem żołnierzy i ludności cywilnej w pierwszych dniach wojny 1939 r., i wreszcie ekonomem domu seminaryjnego w czasie okupacji niemieckiej.

16 maja 1941 r. został aresztowany przez gestapo i przewieziony na Pawiak, a po dwóch tygodniach okrutnych tortur, do obozu zagłady w Oświęcimiu. Tam, wyniszczony ciężką pracą i głodem, potwornie skatowany przez obozowego oprawcę, odszedł do Pana 16 października 1941 r. Był człowiekiem głębokiej modlitwy i kontemplacji. Wyróżniał się ujmującą dobrocią, ale też i stanowczością, solidnym wykonywaniem obowiązków i odwagą w obronie wolności i godności człowieka. Pragnął ukochać Boga ponad wszystko. Tę postawę potwierdził bohaterskimi czynami i ofiarą z własnego życia. Jest porywającym wzorem dla młodzieży i kapłanów oraz dla wszystkich wiernych, ponieważ wiernie naśladował Chrystusa, dał świadectwo największej miłości.

Błogosławiony ks. Józef Stanek, pallotyn

Błogosławiony ks. Józef Stanek, pallotyn, urodził się 4 grudnia 1916 roku w Łapszach Niżnych, na terenie Archidiecezji Krakowskiej. Szkołę średnią ukończył w Wadowicach na Kopcu. Po maturze wstąpił do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Księża Pallotyni). Tam odbył nowicjat oraz studia seminaryjne. Święcenia kapłańskie otrzymał 7 kwietnia 1941 roku. Dnia 13 kwietnia udało mu się odprawić Mszę Świętą prymicyjną w swojej rodzinnej miejscowości.

Zaraz po święceniach rozpoczął studia specjalistyczne na tajnym Wydziale Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego.

W dniu wybuchu Powstania Warszawskiego, tj. 1 sierpnia 1944 roku, znajdował się w Warszawie w Zakładzie Sióstr Rodziny Maryi na Koszykach, gdzie pracował jako duszpasterz i kapelan szpitala. W drugiej połowie sierpnia 1944 roku przełożeni skierowali go do pracy kapelańskiej i duszpasterskiej w zgrupowaniu Armii Krajowej "Kryśka", działającym na odcinku Czerniakowskiego Powiśla. Ksiądz Józef przybrał pseudonim "Rudy" i z miejsca rozpoczął szeroką i wszechstronną pracę duszpasterza i kapelana. Przede wszystkim odprawiał Msze polowe i spowiadał. Odwiedzał często polowe szpitale, niosąc duchową pomoc i nadzieję walczącym i rannym. Nosił rannych, docierając do najbardziej wysuniętych pozycji powstańczych. Pomagał fizycznie walczącym żołnierzom i ludności cywilnej, gdy byli przysypani.

Wielu rannych uratował od niechybnej śmierci, zwłaszcza w ostatnich

dniach powstania na Czerniakowskim Przyczółku. Podnosił też na duchu załamanych mieszkańców i - mimo niebezpieczeństw - wygłaszał do nich Słowo Boże. Chociaż miał taką możliwość, odmówił ratowania się przed hitlerowcami przeprawą pontonową na drugi brzeg Wisły. Chciał dzielić los żołnierzy i ludności cywilnej, która została na lewym brzegu rzeki.

W dniu 23 września 1944 roku ksiądz „Rudy” dostał się w ręce SS. Bity, popychany przez hitlerowskich siepaczy, został odprowadzony pod szubienicę. W ostatnich chwilach okazał wielkie męstwo i heroiczną odwagę. Spod szubienicy błogosławił przechodzących Żołnierzy i ludność cywilną, których właśnie tędy pędzono do niewoli i obozów zagłady, aby im pokazać - jak mówili "głównego bandytę powstania". Ksiądz Józef ściągnął na siebie taką nienawiść między innymi za to, że polecił powstańcom, na własną odpowiedzialność, zniszczyć broń. Chciał ich w ten sposób uratować, gdyż hitlerowcy niemal każdego uzbrojonego Polaka natychmiast rozstrzeliwali. Nie chciał także, aby broń dostała się w ręce hitlerowców i służyła zabijaniu Polaków.

Zginął, bestialsko zamordowany - in odium fidei - z nienawiści do wiary - w dniu 23 września 1944 roku. Relikwie bł. ks. Józefa Stanka zostały 24 listopada 2000 przeniesione z Cmentarza Powązkowskiego do dolnego kościoła Chrystusa Króla w Warszawie.